

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับ

ประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค

The Relationship Between Principal's Academic Leadership of School

Administrators and Teaching Efficiency of Teachers in the Regional Science Schools

นพมาศ ไทยภักดี^{1*} สุขุม พรมเมืองคุณ² และ อุดมศิลป์ วงษ์วชิรโชติ³

Noppamat Thaipakdee^{1*} Sukhum Phommuangkun² and Udomsil Wongwachirachot³

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Master of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education, Loei Rajabhat University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Assistant Professor, Educational Administration Program, Faculty of Education, Loei Rajabhat University

³อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Lecturer, Educational Administration Program, Faculty of Education, Loei Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคกลุ่มตัวอย่าง คือผู้บริหารและครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค จำนวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนิเทศการสอน รองลงมาคือ ด้านการบริหารหลักสูตรและการสอนและด้านการกำหนดพันธกิจ ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าต่ำสุด คือ ด้านการกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน 2) ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การแสดงความใส่ใจในการสอน รองลงมาคือ การส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จและการใช้กิจกรรมในการสอนที่หลากหลายตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าต่ำสุด คือ การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ 3) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางวิชาการ, ประสิทธิภาพการสอน

*Corresponding author. Tel: 091 8396423

Email address : Noppamat.tha@hotmail.com

Abstract

The purpose of this research were : 1) to study the level of principal's leadership academic and the teaching efficiency of teachers in the regional science schools 2) to investigate the relationship between principal's academic leadership and efficiency of teachers in the regional science schools. Samples were 260 principals,vice principals and teachers. A rating scale questionnaire was applied for data collection which earned data were analyzed to obtain mean, percentage, standard deviation and Person's product moment correlation coefficient(r). The research findings were as follows: 1) Respondent's opinions toward principal's leadership academic were at the high level. As individual aspect, it was found that the highest means were supervising teaching and managing curriculum and instruction, followed by defining mission The one with the lowest mean was monitoring student progress. 2) Respondent's opinions toward efficiency of teachers in the regional science schools were at the high level. When considering in each aspect, the highest mean found was task orientation and followed by student success and instructional variety. Engagement in learning was found at the lowest mean. 3) There was a positive significance relationship between principal transformational leadership and job satisfaction in all item and overall aspects with the statistical significance at the level of .01

Keywords: Leadership Academic, Teaching Efficiency

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2558 กลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เห็นชอบให้มีการกำหนดทิศทางการดำเนินงานเพื่อบูรณาการเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) โดยมีแนวคิดที่ว่า อาเซียนจะกลายเป็นเขตการผลิตเดียว ตลาดเดียว หรือ Single Market and Production Base หมายถึง จะต้องมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตได้อย่างเสรี สามารถดำเนินกระบวนการผลิตที่ไหนก็ได้ โดยสามารถใช้ทรัพยากรจากแต่ละประเทศ ทั้งวัตถุดิบและแรงงานมาร่วมในการผลิต มีมาตรฐานสินค้า กฎเกณฑ์กฎระเบียบเดียวกัน ดังนั้นการเตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษาในทุกๆระดับจึงมีความสำคัญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะคุณภาพการศึกษาจะเป็นตัวกำหนดขีดความสามารถของประชากรภายในประเทศ ซึ่งจะเป็นกลไกที่สำคัญที่ส่งผลต่อการได้เปรียบหรือเสียเปรียบ เมื่อมีการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 (ธนาคารโลก สำนักงานประจำประเทศไทย, 2554)

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ทำให้ประเทศไทยต้องมีการเตรียมความพร้อมทางด้านคุณภาพการศึกษาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านคุณภาพแรงงานและการก้าวไปสู่การเป็นเป็นศูนย์กลางของอาเซียน แต่ในปัจจุบันประเทศไทยกับกำลังประสบปัญหาทางด้านคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ โดยข้อมูลที่ได้จากโครงการประเมินนักเรียนระดับนานาชาติ (PISA) ขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) พบว่าความสามารถของนักเรียนไทยยัง อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยร้อยละ 80 ของเยาวชนอายุ 15 ปีในไทย มีเพียงร้อยละ 46 ที่สามารถสืบค้นหาข้อมูล ตีความ และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารหรือบทความได้ สะท้อนให้เห็นว่าการรู้หนังสือเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ยังอยู่ในระดับต่ำ และรายงานยังระบุอีกว่า มีจำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน เป็นสาเหตุให้ประเทศไทยขาดแคลนบุคลากรทางด้านการวิจัย ประดิษฐ์ คิดค้น สร้างและ

พัฒนานวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดสังคมแก่การบริโภคมากกว่าการสร้าง นำไปสู่การเสียดุลทางด้านเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (ธนาคารโลก สำนักงานประจำประเทศไทย, 2554)

ปัจจุบันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศเป็นดัชนีปัจจัยบ่อน้ำอีกตัวที่มีความสำคัญอย่างมากสำหรับการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยในปี 2008 ประเทศไทยมีจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา 6.8 คน ต่อจำนวนบุคลากร 10,000 คน ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำมาก เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยโลกอยู่ที่ 24.9 เป็นที่น่าสนใจว่าไทยและจีนจุดเริ่มต้นปี 2002 ประเทศไทยมีบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา 5.9 คน ต่อ ประชากร 10,000 คน ไม่ได้ต่างกับประเทศจีนมากนัก ซึ่งมีบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา 8.1 คน ต่อ ประชากร 10,000 คน จวบจนมาถึงปี 2008 จีนทั้งทางประเทศไทยอย่างมากในการสร้างคนให้เป็นบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น 14.8 คน ต่อประชากร 10,000 คน ในขณะที่ประเทศไทยยังคงจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา 6.8 คน ต่อประชากร 10,000 คน ซึ่งหากไทยต้องการจะพัฒนาประเทศโดยการขับเคลื่อนด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความจำเป็นต้องสร้างบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มสูงขึ้นนี้ ดังนั้นประเทศไทยจำต้องเร่งพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัย และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันให้กับประเทศในอนาคต (สำนักวิชาการและมาตรฐาน, 2552)

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องจำเป็น เพราะคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งที่สุดในการพัฒนาประเทศ จึงต้องจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของสังคม การที่ประเทศไทยใช้หลักสูตรแกนกลางที่แบบแผนกลางในการพัฒนานักเรียนทั่วประเทศ ยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพเทียบเท่ากับนานาชาติได้ ดังนั้นจึงได้มีการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะให้เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ

ในอนาคต ด้วยเหตุนี้ เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยทั้ง 12 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย สตูล โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย บุรีรัมย์ โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ลพบุรี และโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เชียงราย เป็น “โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค” จัดการเรียนการสอนเน้นทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ศักยภาพสูงหรือมีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 มีจุดเน้นสำหรับกลุ่มนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในพื้นที่รับผิดชอบ จัดการศึกษาในลักษณะโรงเรียนประจำให้มีคุณภาพ ทดเทียมกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ ผู้เรียนมีจิตวิญญาณของการเป็นนักวิจัยและนักประดิษฐ์คิดค้น มีสุขภาพพลานามัยที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม รักการเรียนรู้ มีความเป็นไทย มีความมุ่งมั่นพัฒนาประเทศชาติ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ ” ด้วยได้รับการประกาศจัดตั้งให้เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค จัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้นที่มีศักยภาพและกำลังสำคัญในการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีของชาติในอนาคต (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552)

ด้วยเหตุนี้เองทำให้ผู้บริหาร ครู ต้องเรียนรู้ในการใช้หลักสูตรที่แตกต่างจากเดิมที่สถานศึกษาทุกสถานศึกษาเคยใช้มา จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับการบริหารจัดการในการใช้หลักสูตรโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามที่วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค การขับเคลื่อนงานการศึกษาตามแนวทางของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคให้ไปสู่ความ

สำเร็จที่เป็นรูปธรรมนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้บริหารต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการสถานศึกษา ทางด้านการสร้างหลักสูตรโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค การนำหลักสูตรไปใช้ การส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร และการกำกับติดตามการใช้หลักสูตร ระดับชั้นเรียนซึ่งก็คือการยกระดับคุณภาพการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีภาวะผู้นำและเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตอาสา ทุ่มเทมีความพร้อมที่จะนำการศึกษาสู่การเปลี่ยนแปลงของสถานศึกษาได้มากที่สุด ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ เพราะการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญลำดับแรกสำหรับการไปสู่เป้าหมายของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปจากการจัดการเรียนการสอนภายใต้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ใช้อยู่เดิม

จากคำกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค จะต้องต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ ต้องรู้จักวิธีการดึงผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน จะต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ (Vision) สามารถกำหนดหรือสร้างภาพความสำเร็จขององค์การในอนาคตสามารถสื่อความหมายของวิสัยทัศน์ ให้ผู้ร่วมงานเข้าใจตรงกัน เพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษาดึงศักยภาพของตนออกมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการในระดับชั้นเรียนอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคดำเนินไปในทิศทางที่จะไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการจัดตั้งโรงเรียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อประสิทธิภาพ

การสอนและการดำเนินงานภายในสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค จำนวน 12 โรงเรียน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 800 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอนจำนวน 260 คน โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรตัวที่ 1 ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามี 4 องค์ประกอบดังนี้

- 1) การกำหนดพันธกิจ
- 2) การบริหารหลักสูตรและการสอน
- 3) การนิเทศการสอน
- 4) การกำกับติดตามความก้าวหน้า

ของนักเรียน

ตัวแปรตัวที่ 2 ได้แก่ ประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ มี 5 องค์ประกอบดังนี้

- 1) การสร้างความชัดเจนในบทเรียน
- 2) การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่

หลากหลาย

- 3) การแสดงความใส่ใจในงานการสอน
- 4) การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของ

นักเรียนมีประสิทธิภาพ

5) การส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบ สอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามระดับประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยวิธีแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เป็นมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค สรุปได้ดังนี้

1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษา ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 89.60 รองลงมา ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 10.40 โดยส่วนใหญ่มีตำแหน่ง ครู คิดเป็นร้อยละ 93.80 รองลงมา ผู้บริหารสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.20 อายุการปฏิบัติงานมากที่สุดคือ 6-10 ปี

1.2 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ คือ การนิเทศการสอน รองลงมา คือ การบริหารหลักสูตรและการสอน การกำหนดพันธกิจ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนและสามารถสรุปผลแต่ละด้าน ดังนี้

1) การนิเทศการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครู และนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รองลงมา คือข้อ ผู้บริหารนำผลการนิเทศมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และผู้บริหารมีการวางแผนการนิเทศ ติดตาม และการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนที่เป็นรูปธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

2) การบริหารหลักสูตรและการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้บริหารส่งเสริมการพัฒนาและการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้หลักสูตรได้ตรงตามความมุ่งหมาย รองลงมา คือข้อ ผู้บริหารแสดงออกให้เห็นถึงความสำคัญของการสอนที่มีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายของหลักสูตร และผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถเป็นแหล่งความรู้ทางวิชาการสำหรับครู และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองอย่างต่อเนื่องตามลำดับ

3) การกำหนดพันธกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารมีการกำหนดขอบเขตของงาน และกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษาและบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาที่ชัดเจน รองลงมา คือ ผู้บริหารมีการสื่อสารสร้างความเข้าใจกับครู และผู้เรียน โดยเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ ผู้บริหารแสดงออกให้ครูเห็นถึงความชัดเจนของเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติที่เข้าใจได้ง่ายในการที่ครูจะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามจุดประสงค์ตามลำดับ

4) การกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้บริหารสรุปและรายงานข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา รองลงมา คือ ผู้บริหารสรุปและรายงานข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรและวางแผนพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และผู้บริหารมีความหลากหลายในกระบวนการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้บริหารสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองกับครู และนักเรียน ตามลำดับ

1.3 ประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแสดงความใส่ใจในการสอน รองลงมา คือ การส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ การใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย การสร้างความชัดเจนในบทเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพตามลำดับ และสามารถสรุปผลแต่ละด้าน ดังนี้

1) การแสดงความใส่ใจในการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านเขียนแผนการสอนและพัฒนาแผน โดยยึดหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรเป็นแนวทาง รองลงมา คือ ท่านเลือกใช้รูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์แต่ละข้อ ท่านกำหนดให้มีการทบทวนเนื้อหาหรือการทดสอบไว้อย่างเป็นระบบ ชัดเจน และมีระยะเวลาที่แน่นอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านหยุดหรือเบี่ยงเบนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในขณะดำเนินการสอนตามลำดับ

2) การส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ท่านมีการแบ่งเนื้อหาที่ต้องการสอนออกเป็นส่วนย่อยๆ เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของนักเรียน รองลงมา คือ ข้อท่านมีการวางแผนปรับเปลี่ยนเนื้อหาใหม่ที่จะทำการสอนให้ง่ายต่อความเข้าใจของนักเรียนและสอดคล้องกับเนื้อหาเดิม ท่านมีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้และเนื้อหาในบทเรียน เช่น วางแผนการสอนตามลำดับเนื้อหา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ ท่านส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตามความถนัดและตามศักยภาพของนักเรียนตามลำดับ

3) การสร้างความชัดเจนในบทเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านให้ความรู้แก่นักเรียนอย่างเข้าใจ และชัดเจน รองลงมา คือ ข้อท่านรู้ระดับความสามารถของนักเรียนและสอนนักเรียนตามระดับความสามารถมีอยู่ ท่านแจ้งผู้เรียนให้ทราบถึงขอบข่ายเนื้อหาที่ต้องเรียนซึ่งสัมพันธ์กับสิ่งที่เรียนมาแล้ว และสิ่งที่จะต้องเรียนต่อไป และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ก่อนสอนท่านบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละบทเรียนให้นักเรียนทราบก่อน ตามลำดับ

4) การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านใช้คำถามที่ท้าทาย หรือใช้รูปภาพ หรือยกตัวอย่างในการนำเข้าสู่บทเรียน รองลงมา คือ ข้อท่านให้ความสนใจนักเรียนในขณะการสอนด้วยการใช้สายตา น้ำเสียงและท่าทางประกอบท่านให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านต่ำสุด ท่านให้รางวัลควบคู่กับการเสริมแรง เช่น เพิ่มคะแนนให้เป็นพิเศษ ให้คำชมเชย หรือให้เรียนด้วยตนเองเมื่อนักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้องหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นผลสำเร็จตามลำดับ

5) การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ ท่านดูแลนักเรียนในขณะที่นักเรียนปฏิบัติงานและตรวจสอบความก้าวหน้าในการทำงานของ

นักเรียนอย่าสม่ำเสมอ รองลงมา คือข้อ ท่านเลือกใช้ กิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนทั้งรายบุคคล หรือ รายกลุ่ม เช่น การใช้เกม การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้ ชุดการสอนและศูนย์การเรียนรู้ ท่านให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด หรือมอบหมายงานอื่นๆ ปฏิบัติ หลังจากสอนจบ บทเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ ท่านจัดโอกาสให้นักเรียน ได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนเป็นระยะๆ ตามลำดับ

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค จากการหาค่าสัมประสิทธิ์เพียร์สัน และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา (Leader) กับประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค (Effect) โดยภาพรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r=0.899$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา (Leader) กับประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค (Effect) ในแต่ละด้านเรียงลำดับความสัมพันธ์ดังนี้ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา (Leader) กับประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค (Effect) โดยภาพรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r = 0.899$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา (Leader) กับประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค (Effect) ในแต่ละด้านเรียงลำดับความสัมพันธ์ดังนี้ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา (Leader) มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดกับด้านการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย (Effect2) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.903$) ประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค (Effect) มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดกับด้านการกำหนดพันธกิจ (leader1) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ใน

ระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.908$) ด้านการบริหารหลักสูตรและการสอน (leader2) มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือด้านการใช้ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย (Effect2) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.976$)

2. อภิปรายผลการวิจัย

2.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

สถานศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน การที่ผลการวิจัยเป็น เช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในทุกด้านเพราะงานวิชาการเป็นถือเป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารต้องกำหนดขอบเขตของงาน เป้าหมาย ภารกิจ วัตถุประสงค์ และแนวทางปฏิบัติของโรงเรียนอย่างชัดเจนที่เข้าใจได้ง่าย ให้การกำกับดูแลการการทาบทาบทหน้าที่ของครูที่มีต่อนักเรียนในด้านงานวิชาการอย่างใกล้ชิด ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรอย่างชัดเจนแท้จริง มีการจัดอบรมหลักสูตรที่จะพัฒนาครูไปในแนวทางที่ส่งเสริมความก้าวหน้าของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ที่เน้นและพัฒนาศักยภาพเรียนที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการหลักสูตรแก่ครูผู้สอน และการเตรียมความพร้อมของครู ผู้บริหารส่งเสริมการพัฒนาและการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้หลักสูตรได้ตรงตามความมุ่งหมาย ผู้บริหารมีการวางแผน การนิเทศ ติดตาม และการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนที่เป็นรูปธรรม ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ ครู และนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารมีการวางแผนการกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่หลักสูตรโรงเรียนวิทยาศาสตร์สอดคล้องกับผล

การวิจัยของ ศศิธร บุตรเมือง (2555) ที่ศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูในโรงเรียนกลุ่มสาครบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ครูในโรงเรียนกลุ่มสาครบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร มีการรับรู้ ว่าผู้บริหารสถานศึกษามีพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยองค์ประกอบย่อยด้านการสื่อสารเป้าหมายของโรงเรียน ครูมีการรับรู้ ว่าผู้บริหารสถานศึกษามีพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการอยู่ในระดับมาก ได้แก่ องค์ประกอบย่อยด้านการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ องค์ประกอบย่อยด้านการประสานการใช้หลักสูตร ส่วนองค์ประกอบย่อยด้านการนิเทศและการประเมินผลการสอนของครู ครูมีการรับรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ครูมีการรับรู้ ว่าผู้บริหารสถานศึกษามีพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาตริณา จันทรเนย(2556) พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2.2 ประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนในปัจจุบันได้รับการอบรมพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ รวมถึงในปัจจุบันความก้าวหน้าการพัฒนาทางเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญส่งผลให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสอนใช้รูปแบบวิธีการสอนที่เหมาะสม ตลอดจนกำหนดเนื้อหาที่ชัดเจนและวางแผนการสอนได้ตามเนื้อหาที่เรียน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานและประสิทธิภาพการสอนของครู

ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคมากขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของอานัส สินเบญจพงศ์ (2553) พบว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู ตามความเห็นของผู้บริหารและครู โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค โดยภาพรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิภาพการสอนของครู ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ในแต่ละด้านเรียงลำดับความสัมพันธ์ดังนี้

1) ภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือด้านการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารกำกับดูแลด้านการนิเทศการสอน ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ครูมีความใส่ใจในการสอน และมุ่งมั่นที่ส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ให้การกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง กระตุ้นให้ครูใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จและมีความรู้สามารถตามหลักสูตรของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ สอดคล้องกับรุ่งนภา นุตราช (2552) กล่าวถึงผู้บริหารโรงเรียนว่าจะต้องเป็นผู้นำทางวิชาการและมีความรู้ความเข้าใจเรื่องมาตรฐานและหลักสูตร ซึ่งเป็นหัวใจของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้สามารถช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการตัดสินใจในทิศทางที่ถูกต้อง เพื่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและเหมาะสมกับบริบทความต้องการ

2) ประสิทธิภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กันมากที่สุดกับด้านการกำหนดพันธกิจ มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารแสดงออกให้ครูเห็นถึงความชัดเจนของเป้าหมาย และ

แนวทางปฏิบัติที่เข้าใจได้ง่ายในการที่ครูจะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและชัดเจนได้ตรงตามจุดประสงค์ มีวิธีการเข้าสู่บทเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การถามคำถาม การอภิปรายแล้วให้นักเรียนฝึกปฏิบัติอย่างอย่างสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาวา สุขรมย์ (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ .01

3) ด้านการบริหารหลักสูตรและการสอน มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือด้านการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก อาจเป็นเพราะ ผู้บริหาร ประชุม ชี้แจง และให้การแนวทางการใช้หลักสูตรของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค เพื่อให้ครูนำหลักสูตรไปปฏิบัติได้อย่างเข้าใจได้ง่ายในการที่ครูจะนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและชัดเจน ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ อบรม ประชุม ศึกษา ดูงานทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามจุดประสงค์ มีวิธีการเข้าสู่บทเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การถามคำถาม การอภิปรายแล้วให้นักเรียนฝึกปฏิบัติอย่างอย่างอิสระ ซึ่งจะไปตามหลักสูตรของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปและอภิปรายผล

1. ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนิเทศการสอน รองลงมาคือ ด้านการบริหารหลักสูตรและการสอนและด้านการกำหนดพันธกิจตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าต่ำสุด คือ ด้านการกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน

2. ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การแสดงความใส่ใจในการสอน รองลงมาคือ การส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จและการใช้กิจกรรมในการสอนที่หลากหลาย ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าต่ำสุด คือ การทำให้กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ

3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู
2. ควรศึกษาเชิงลึกโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

ธนาคารโลก สำนักงานประจำประเทศไทย. **ประเทศไทย:**

ความท้าทายและทางเลือกในปี 2554 และ

อนาคต. Public Disclosure Authorized. 2554

นาวา สุขรมย์. (2550). **ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะ**

ผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับ

ประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา

ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

หนองคาย เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

รุ่งนภา นุตราวาศ. (2552). **“หลักสูตรอิงมาตรฐาน**

การพัฒนาสู่คุณภาพ”, วารสารวิชาการ. 4(4),

60-66.

ศศิธร บุตรเมือง. (2555). พฤติกรรมภาวะผู้นำทาง
วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้
ของครูในโรงเรียนกลุ่มสาครบุรี สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร.
สืบค้นจาก
<http://www.edu.chula.ac.th/ojed/doc/V71/v71d0120.pdf>

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552).
แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์ การเกษตร
แห่งประเทศไทย.

อานัส สีนเบญจพงศ์. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่าง
การนิเทศภายในกับประสิทธิภาพการสอน
ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2.
สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

อาตริณา จันทร์เนย. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่าง
ภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการ
วิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.